

condemnatoria nullum pariet tertio huic præjudicium. Salgad. de Reg. protect. part. 2. cap. 8. num. 273. Cancer. variar. part. 2. cap. 16. numero 51.

2 Præterea quamquam sententia non præjudicet illis, qui æqualiter, ac independenter jus obtinent, velut si superetur hæres, aut legatarius; nam cohæredi, vel collegatario sententia non officit, ut præmissum relinquitur: id tamen fallit quoties duobus, pluribusve jus in solidum competit; etenim si qui prior jus in iudicium deduxit, superetur, alius agere prohibetur, nisi provocationis utatur auxilio. Sic contingit in duobus reis credendi, & in collegatariis re conjunctis. Salgad. d. cap. 8. ex num. 353. ac in duobus reis debendi, l. 20. titul. 22. p. 3.

SUMMARIUM.

- 1 A sententia inter alios prolata tertio, cuius interest, licet appellare.
- 2 Non admittitur sic appellans, nisi sua interesse probaverit.
- 3 Ob alienum interesse tertius non auditur, si appellet: quod limitatur.
- 4 Appellans quando teneatur causas exprimere.
- 5 Fatalia appellationis à quo die computentur.
- 6 Quid quoad tertium appellansem pro suo interesse, & num. seqq.
- 9 Utrum sententia per injuriam in heredem lata noceat legatarius.
- 19 Tertius superveniens potest appellare antequam principalis.
- 11 Est tertius prior appeller, si deinceps principalis provocet, hic talis liti intererit, cui ille adstipere non prohibebitur.
- 12 Si tertio solo provocante, sententiam revocari contingat, num prosit principali.
- 13 Litigans superatus nullo modo ob stare potest ne tertius, cuius interest, appellet, suspensa sententia executione.
- 14 Tertius nequit adversus tres sententias conformes appellare: quod declaratur numero 49. & 50.
- 15 Legatarii an possint provocare à sententia in heredem prolata postquam fatalia præterierint.
- 16 Venditor num valeat appellare à sententia in emptorem pronunciata, quando huic non licet, & num. seqq.
- 19 Venditor, & alius quisque tertius utrum audiantur appellans post sententia executionem in principalem, & num. 20.
- 21 Minor an restitui possit, ut à tribus sententiis conformibus appellet.
- 23 Restituitur ut appellet post terminum appellationis præfixum, à sententia lata in eum, cui ipse vendidit.
- 24 Clausula, Appellatione remota, an comprehendat tertium pro suo interesse provocantem, & num. 34. cum seqq.
- 25 Servus ad Ordines sacros promotus, sciente, ac non refragante domino, libertatem assequitur absque iurisdictionis gravamine.
- 26 Collatio Beneficii iurisdictionis quando sine assensu patroni sustineatur, & num. 33.

27 De interpretatione clausule Remota appellatione, ac de intellectu capitis Super eo, de offic. deleg. remissive.

28 Tacens an consentire censeatur, & num. seqq.

30 Sententia de nullitate semper opponi potest, etsi non appelletur ab illa, cum ex defectu jurisdictionis procedit.

36 Clausula, Appellatione remota, ita restringi debet, ut tertium provocantem non rejiciat, cuius appellationi iudex inferior deferre tenetur, & num. 37.

38 Non obstante clausula, Appellatione remota, provocare licet quoties delegatus sine mandati transgreditur.

39 Res efficitur litigiosa, vel per litem contestationem, vel per citationem.

40 Res non fit litigiosa per actionem hypothecariam, agente creditore.

41 Rei litigiosa alienatio jure non subsistit.

42 Sententia in venditorem rei litigiosa exequitur contra emptorem etiam litigis ignarum.

43 Quamquam res litigiosa non fit, cum in fraudem iudicii quod pendet alienatur, sententia in alienantem lata exequitur contra possessorem litem conscium.

44 Exceditur exemplum de vendente rem petitam post citationem priusquam litem contestetur.

45 Adicitur aliud de debitore alienante rem obligatam, dum creditor agit hypothecaria.

46 Tertius possessor contra quem exequitur sententia inter alios pronunciata, ab ea poterit appellare intra tempus, quo principalis superatus audiretur.

His quibus sententia inter alios prolata non nocet, nisi litem consciam, permittitur appellare infra legitimum tempus, à quo notitiam perceperint, ibidem.

47 Scientibus quando noceat res inter alios iudicata.

48 Nec quoad devolutivum effectum tertio appellans auditur.

49 Tertius, cuius interest provocare potest, etsi principalis prohibeatur.

51 Quando tres sententia conformes censeantur, ne liceat appellare.

52 Contra tres sententias conformes non suspensa executione, de nullitate dicere licet, sed non appellare, & quare.

53 Tertio opponente nullitatem adversus tres conformes sententias, an executio differatur.

54 Tertius, omisso appellatione, de nullitate dicere valet.

Cui appellatio prohibetur, potest dicere de nullitate, ibidem.

55 Tertius de nullitate agens si succubuerit, per appellationem auditur intra legitimum tempus, quod non labitur causa nullitatis pendente.

CAPUT. XV.

Ad Num. 1.

A Sententia inter alios lata tertio, cuius interest, provocare permittitur. Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 2. titul. 23. part. 3. Salgad. de revencione Bullar. p. 2. cap. 13. numero 68. Pichard. manud. ad prax. part. 4. §.

Enucleatus, & auctus. Cap. XV.

4. §. 1. numero 2. & 9. Cancer. variar. part. 1. cap. 17. numero 57. & part. 2. cap. 16. à numero 54. Marefcot. variar. libro 1. cap. 14. num. 20. Azeved. in l. 3. num. 19. tit. 8. lib. 5. Recop. Lancellot. de attentat. cap. 12. ampliat. 14. à princip. Vantius de nullit. titul. quis poss. dic. de nullit. numero 26. Cujac. in l. Si suspensa, de inoffic. testam. Scaccia de appellat. q. 5. num. 71. & alij apud Aug. Barbof. collect. cap. Super eo, num. 6. de offic. delegat. Sufficitque qualequale præjudicium, veluti quod provenit ex sententia in alium, quando tertio non nocet, de quo supra cap. 13. numero 14. norant Tiraq. tract. Res int. alios act. num. 55. Scacc. num. 73. & num. 74. limitat si sola spe nitatur tertius.

2. Ut autem tertius admittatur appellans, causam exprimere debet, propter quam sua interest ne sententia transeat, in rem iudicatam, quam summarie, saltem semiplene, probare constituitur. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de iudic. resol. 16. numero 12. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 8. num. 158. Lancell. sup. num. 24. Villalob. Errat. commun. opin. lit. T, num. 23. Petr. Greg. Syntagm. lib. 50. cap. 2. num. 39. Barbola collect. cap. Romana, numero 15. de appellat. in 6. Scacc. sup. q. 17. lim. 6. memb. 4. ex num. 106. & num. 108. vers. Declara, ampliat quoad effectum devolutivum tantum. Licet autem causa libello non inferatur, appellatio subsistit, modo intra tempora appellanti præscripta coram iudice à quo exprimitur. Marant. de ordin. iudic. part. 6. art. 2. num. 154. vers. Unum tamen scias.

3. Nulli licet ob alienum interesse ad refugium appellationis convola e. Petr. Gregor. ubi proxime, Guid. de Zuzaria tract. de ordin. iudic. tit. quand. appell. fit, num. 117. Humanitatis tamen intuitu cuique patet aditus ad provocandum pro reis ad supplicium damnatis, etiam renitentibus ipsis, l. Addictos 7. C. de Episcop. audient. l. Addictos 29. C. de appellat. l. Non tantum 6. ff. eod. l. 6. tit. 23. part. 3. Glossa verbo Humanitatis, in d. l. Non tantum, Petr. Greg. sup. libr. 31. cap. 38. numero 7. Pichard. d. §. 1. num. 3. ubi limitat, quin servus nequit pro damnato appellare. Guazzin. de defens. reor. def. 36. cap. 2. num. 1. 2. potest dici interesse extranei appellantis versari; nam species lucri est beneficii consequi debitorem, l. Pignore 56. §. 1. ff. de furt.

4. Regula est, ut appellans à definitiva non teneatur causam exprimere: idem est si vim definitivæ interlocutoria sententia obtinuerit, alioqui provocatio ab interlocutoria causæ expressionem desiderat. Marant. sup. num. 153. & 175. Paz Prax. rom. 1. part. 6. proom. numero 34. & 35. Pichard. dict. part. 4. §. 11. numero 3. & 10 ubi distinguit, ac rationem reddit.

Ad Num. 2.

5. De jure communi controversitur, an appellationis legitimum tempus a die latæ sententiæ, vel à quo appellaturus notitiam habuerit, computetur; Haud pauci à sententiæ pronuntiatione computandum existimant, ut videre licet apud Guazzin. d. defens. 36. cap. 1. à princip. Scacc. q. 12. ex numero 1. & num. 49. quibus favet expressim lex 22. tit. 23. part. 3. Plures D. de Faria Covar. Enucl.

à die notitiæ cum D. Covar. numerandum opinantur, ut Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 16. tit. 23. part. 3. Azeved. in l. 2. num. 51. tit. 17. l. 2. numero 63. titul. 18. lib. 4. Recop. Didac. Petr. in l. 1. ad fin. tit. 16. lib. 3. Ordin. Paz ubi sup. num. 14. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de appellat. resol. 7. num. 3. Mascard. de probat. concl. 120. num. 2. Marant. de ordin. iudic. p. 6. art. 2. num. 215. Gratian. disceptat. cap. 161. num. 4. Donel. lib. 28. cap. 6. Pichard. d. part. 4. §. 10. num. 3. & alii, quos congessit Barbola collect. cap. concertationi, num. 5. de appellat. ex quibus Donel. distinxit, an victus adfuerit prolationi sententiæ, necne. Aliter Scacc. ut personaliter citatus à die sententiæ intra decem debeat provocare: quod si non citetur ad sententiam à quo notitiam obtinuerit. Apud nos decisum est, quod fatalia appellationis non curant, nisi à notificatione sententiæ, quæ per notarium intimatur: nec scientia aliunde habita sufficit, ut praxis observat per legem 1. titul. 18. libro 4. Recopil. Pichard. manud. part. 1. §. 14. per totum.

6. Qua communi opinione retenta, disputatur an ipsa procedat in tertio, qui pro suo interesse intendit à sententia inter alios lata provocare, ita ut quamvis in rem iudicatam transeat quoad principalem, qui intra tempus legitimum omisit appellare, ille non excludatur, modo appellationem interponat intra decennium, à quo scientiam latæ sententiæ habuerit. V. g. heredi scripto de nullitate testamenti superaro nota sententia fit, nec infra decem dies appellavit: deinde legatarius, ad cuius notitiam sententia antea non pervenerat, appellaturus comparet, hunc audiendum Dom. Covar. docet, ac probat, cui assentiuntur Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 1. titul. 23. p. 3. Pinel. in l. 1. part. 3. numero 50. vers. Limita tertio, C. de bon. matern. Cancer. variar. part. 1. cap. 17. numero 57. Scacc. sup. quæst. 12. num. 75. vers. Declara septimo, & num. 154. cum seq. & quæst. 17. lim. 6. memb. 4. num. 95. vers. Declara ulterius, Petr. Barbola in l. Venditor. num. 173. de iudic. Didac. Per. in l. 1. tit. 17. lib. 4. Ordin. Vantius de nullit. tit. quis poss. dic. de null. qui duo de nullitate agunt, à quibus quoad hoc, etsi subdubius, dissentit Azeved. in l. 2. num. 45. titul. 17. libr. 4. Recop. Pro qua sententia est lex 2. ad fin. ibi: *Fasta diez dias desde el dia que lo supiere, tit. 23. p. 3.*

7. Sunt tamen alii, quibus aliud placet existimantibus, vel quod terminus tertio computatur à die sententiæ, vel à notitia principalis, ita ut tandiu illi, quandiu isti liceat provocare, ut videre licet apud Scacciam quæst. 5. numero 36. Hermos. in l. 36. gloss. 6. numero 10. & 16. cum aliis, tit. 5. p. 5. ubi de venditore, de quo idem tenet D. Covarruv. infra, num. 4. Sed sustinendo communem, cui Præful noster subscribit generaliter, ad ulteriora progredimur.

8. Cui non refragatur constitutissimum principium juris, quod tertius, de quo nobis est sermo, etiam ignarus liti læditur sententia inter alios lata. & causam assumere tenetur in statu quo existit respectu principalis; nam id verum habet cum pendenti liti ut adfuit pro suo interesse, tertius admittitur tanquam accessorius, ac ideo sequitur principalem, Non sic si

si superatus appellationem omittens, causam prorsus deseruerit; quæ nullo in statu persistit, prima instantia perempta, sed tertius ut principalis causam assumit, litem gerit velut actor, novam instantiam instituit, ideo appellare valet, etsi victus lapsu temporis excludatur: nec ei inscio debet nocere sententia quoad jus appellandi, quod independenter ab alio lege illi defertur, quamvis quoad illa, quæ per principalem inter litigandum geruntur, aliud jure caveatur.

Ibi: *Hæc enim sunt Jurisconsulti verba.*

- 9 Legem si servas plurium §. 1. de legat. 1. egregie interpretatur Cujac. ibi, & observat. lib. 16. cap. 32. qui dempta negatione, cum D. Covarruv. tenet, sententiam in hæredem per injuriam prolatam nocere legatariis His jus appellandi competit ex. l. 7. tit. 23. p. 3. Verum non temere sustineri posset contrarium exemplo venditoris, qui de evictione non tenetur, nec læditur sententiâ per iniquitatem judicis in emptorem latâ, ut prædocuit D. Covar. variar. libro 3. cap. 17. numero 10. cui consentiunt plures apud Hermos. in l. 36. gloss. 12. num. 2. tit. 5. p. 5. per d. l. 36. l. Emptor 8. l. Si non injuria 15. C. de evictio.

Verf. *Hinc colligitur, posse quandoque.*

- 10 Hæc vera sunt, admittit Alexandri opinione. Vide tradita supra, ex num. 6. Illud est in comperto, tertio licere appellationem interponere priusquam principali, nec hujus exclusio ut præcedat est opus.

Ibi: *Tametsi appellant postea.*

- 11 Quamquam tertius in appellatione præveniret, si deinceps victus provocaverit, ut principalis hic instantiam prosequeretur, ille verò liti adfistere non prohibebitur, l. 7. tit. 23. p. 3. Scacc. de appell. quest. 5. num. 35. atque etiam causam in se assumere, si eam superatus deseruerit, quod regulariter tertio permittitur. Carleval. de judic. tom. 2. libro 1. tit. disp. 3. num. 5.
- 12 Appellatio tertii prodest principali, si interponatur intra tempus, quo hic provocare posset; alioqui etsi tertius victoriam reportet, nullum commodum sentiet principalis. Lancel. de attent. part. 2. cap. 12. ampliat. 14. numero 26. Cancr. variar. part. 2. cap. 16. num. 55. sed quovis tempore prodesse tenet post Gail. lib. 1. observ. 122. numero 7. Scacc. de appellat. quest. 12. num. 77.
- 13 Superatus nequit impedire tertij appellationem, à qua desistere non tenetur, quamquam principalis transigat, aut suæ appellationi renunciet. Scacc. sup. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 44. & 45.

Ad Num. 3.

- 14 Non licet tertio ad appellationis subsidium subterfugere, nec enim adversus tres sententias conformes recursus adest aliquis, Clement. 1. de re judic. l. unic. C. ne lic. tert. provoc. l. 25.

tit. 23. part. 3. l. 5. tit. 17. l. 2. tit. 19. lib. 4. Recopil. quibus cavetur, ut nec supplicare permittatur: latè Salgad. de reg. protecc. part. 3. cap. 16. per tot. Azeved. in eisdem regis constitutionibus Recopilationis, Aug. Barbosa collect. d. Clem. 1. in fin. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 1. per tot. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de appellat. resol. 16.

15 Quæ quidem regula ampliatur, ut nec tertius, cui sententia inter alios lata præjudicat, valeat tertio provocare, licet ipse in secunda, vel tertia instantia compareat, & antea nunquam appellaverit, sed principalis. Sic legatarii, substituti, ad majoratum vocati, quibus sententia vel ignaris nocet, tertio provocare vetantur. Cancr. dict. cap. 16. numero 52. vers. Quando principalis, & num. 94. Lancell. de ampliat. 14. numero 22. Scacc. ubi proximè, numero 17. & quest. 5. numero 36.

Utrum legatarius audiatur appellans, cum principalis non valeat ob fatalium lapsum? ambigitur. Affirmat D. Covar. hic, quem sequitur Scacc. q. 12. num. 155. Legas tradita sup. num. 6. cum seqq.

Ad Num. 4.

16 Extra controversiam est, quod nec venditor, sicut nec alius tertius similis, valet provocare, ubi principalis prohibetur, ut præmissi pronuper. Illud autem disputatur, si principalis non excludatur autoritate trium sententiarum conformium, sed quoniam fatalia appellationis præterierunt, an venditor admittatur appellans intra decem dies, à quo idem de sententia certior factus est; Affirmat Fachin. controversior. libro 11. capite quinto, Ursill. ad Afflict. decis. 15. numero 3. Guzman. de evict. q. 12. numero 26. Tiraquel. tractat. res int. al. num. 28. Scaccia de appellat. quest. 5. numero 3. juncta quest. 17. limit. 1. numero 63. & limit. 6. memb. 4. num. 47. præter alios, refert Hermos. in l. 36. gloss. 6. num. 10. & 11. tit. 5. part. 5. Petr. Barbosa in l. venditor, num. 173. (ubi distinguit) de judic.

17 Rursus haud pauci cum nostro Præsede negativam amplexi sunt, velut Giurba decis. 8. num. 32. Caballin. de evictio. §. 3. num. 145. Gratian. decis. 149. num. 14. Honded. conf. 25. à num. 23. l. 1. Hermos. sup. num. 13. ubi & alij.

18 Mihi ut ingenue loquar, magis prior arridet opinio ex traditis num. 8. nulla inter venditores & alios, quibus ignaris dicitur sententia nocere, quoad appellationis terminum differentiâ constitutâ; etenim cum illis sicut istis indistinctè pro suo interesse leges provocare permittantur, cur potius in venditore, quam in cæteris tempus appellationis restringeretur? Nec mens acquiescit rationibus, quas D. Covar. ad tuendum id discrimen inter legatarium, & venditorem expendit paulò inferius.

19 Quæret aliquis, an quæ nuperrimè de venditore, ac paulò antè de cæteris similibus à numero 6. prædixi, procedant ad impediendam executionem duntaxat, non verò post rei iudicata executionem? Et quidem Interpretes id communiter non explicuerunt, at Petr. Barb. in d. l. Venditor, num. 173. & Cancr. variar. part. 2. cap. 16. numero 113. aperte sentiunt, etiam

Ad Num. 5.

etiam post executionem tertij appellationi deferendum infra decem dies, à quo sententiæ conscius est actus, dum prorogant facultatem provocandi in longissima tempora, cum sententiæ executio postquam in rem judicatam transivit, citissime solere expediri.

- 20 Quicquid illi, sive alii tenuerint, videtur dicendum, quod ubi sententia in rem judicatam respectu principalis translata executioni traditur, audiri nullatenus debet tertius, licet antea sententiam ignoraret, alioqui diuturnæ admodum lites redderentur, quas velociter extinguere oportet, cap. Finem litibus §. de dol. & contrum. ubi cum pluribus Barb. in collect. Greg. Lop. ad rem in l. 20. gloss. 4. versus fin. tit. 22. part. 3. Præterea maximum victori subsequeretur incommodum, si post longa temporis curricula causa prætextu ignorantie suscitetur, cum fortè rem vindicatam distraxerit, vel melioramentis auxerit, propter quæ minoribus restitutio merito denegatur, l. Quod si minor 25. §. Scavola, ff. de minor. Unde conciliari poterunt inter se adversariæ sententiæ, quarum memini supra, num. 6. 16. & 17.

Ibi: *Nec in hoc casu venditor minor.*

- 21 An minor restituatur adversus tres sententias conformes, ut iterum valeat provocare, fusè examinat Scacc. de appellat. q. 19. remed. 2. à num. 95. qui negativè resolvit.

Ibi: *Non obiter quod paulò antè diximus.*

- 22 Vide præmissa supra num. 18. & hoc discrimen inter venditionem & legatarium rejiciunt Fachineus, & cum eo laudati supra, num. 16.

Ibi: *Tametsi ubi venditor sit minor.*

- 23 Si venditor minor propter lapsam termini ad provocandum de jure appellare veteret, restitutionis beneficio erit audiendus. Hermos. in l. 36. gloss. 6. num. 17. tit. 5. p. 5. Scacc. sup. quest. 19. remed. 2. num. 3. & per totum, Flor. Diaz. variar. lib. 1. quest. 5. num. 6. Gregor. Lop. in l. 1. gloss. 3. tit. 25. p. 3. Azeved. in l. 1. ex num. 31. tit. 18. lib. 4. Recop. Garcia de Nobilitat. gloss. 6. §. 1. num. 51. Anton. Gom. variar. lib. 2. cap. 14. numero 5. vers. Undecimò insertur, apud quos discutitur, an minor se læsum ostendere debeat ex sententia, ut restituatur ad appellandum. Et quamvis Greg. Lop. distinxerit inter reum, & actorem communiter receptum dignoscitur, ut læsionis non desideretur probatio: in casu, de quo agimus, constare oportet, quod venditor ad evictionem astrictus existit, alioqui non restituatur, sicut intra tempus legitimum non audiretur appellans, cum sua non interfit: observavi supra, cap. 13. numero 7. Restitutus debet provocare, ex quo sibi constet de concessa restitutione infra decem dies, vel quinque apud nos, Scacc. de appell. quest. 19. num. 80. ubi alij.

24 Clausula, *Appellatione remota*, restringitur ad litigantes principales, nec impedit quominus tertius pro suo interesse valeat provocare. Tusch. pract. conclus. lit. A, concl. 400. num. 16. Marant. de ordin. judic. part. 6. art. 2. numero 339. Lancellot. de attent. part. 2. cap. 12. ampliat. 14. num. 6. & 7. Guttier. Practic. lib. 1. quest. 118. num. 2. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 9. num. 3. Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 42. Aug. Barbosa cum multis tract. de claus. 9. num. 5. & 26.

Cujus clausulæ de effectibus fusè agit Barbosa ubi nuper, qui num. 15. observat, non prohiberi appellationem justam, ac legitimam, nisi causa Cardinali delegetur. Et num. 21. quod regulariter licet provocare, si de injustitia constet ex actis. Guttierrez. d. lib. 1. quest. 120. à num. 3. Petr. Barbosa in l. peremptorem, num. 26. cum seqq. de judic.

Verf. *Quod si ex adverso.*

De intellectu capitis Super eo, de offic. delegat. videndus Aug. Barbosa in collectan. & alij, quos ipse refert.

Ibi: *Ubi probatur, valere ordinationem servi.*

25 Servus si ad sacros Ordines promoveatur, sciente, & non contradicente domino, liber fit, & jurepatronatus immunis, cap. Miramur 7. de serv. non ordin. l. 18. tit. 6. p. 1. l. 6. tit. 22. p. 4. Aug. Barbosa collectan. cap. num. 3. de servit. non ordin. Azor. Institut. moral. part. 1. libro 1. capit. 4. vers. Item si servus, Marian. Socin. tract. de oblation. libell. 11. num. 10. Quid si dominus contradicat, aut ignoret, habetur in d. l. 6. Quid si ad Episcopatum servus elevetur, ibidem, ac in l. 65. tit. 5. p. 1. Quid si Religionem ingrediatur, ac professionem emiseric, cap. si Servus, §. 4. distinct. l. 6. tit. 7. p. 1. August. Barbosa collect. cap. Si quis incognitus, 17. quest. 2.

Ibi: *Ad idem tendit elegans.*

26 Si Episcopus intra tempus ad præsentandum jure constitutum absque præsentatione, patrono conscio, & non contradicente, Beneficium contulerit, collatio subsistit. Idem juris erit, si patrono ignaro clericus instituitur, modò patronus postquam conscius collationis fiat non reclamet, quia ex tacito consensu, vel expresse superveniente tenet facta institutio; sed reclamatio fieri debet infra quadrimestre, vel semestre, quod patronis, ut præsentent, conceditur. Barbosa collect. cap. Illud, in fin. de jurepatron. Vivian. prax. jurispatronat. lib. 11. cap. 3. num. 8. lib. 12. cap. 5. à num. 8. & lib. 14. cap. 3. num. 48. & 49.

Verf. *Cæterum, lector candide.*

27 Resolvit D. Covarru. institutionem factam à delegato nullius esse momenti, etiam conscio, ac tacente Episcopo, ad quem spectabat jus conferendi de quo Interpretes laudati per Barbofam collect. cap. Super eo, num. 1. de offic. delegat.